

Nr 70.

Av herr **Holmgren m. fl.**, om anslag till anskaffande av två jagare.

Sjökrigsmaterielen är av ömtålig beskaffenhet, och dess livslängd är därför kort. Den undergår en kontinuerlig minskning i stridsvärde. För att vidmakthålla hela marinens stridsvärde kräves därför en jämn nybyggnadsverksamhet. Upphör denna eller utsättes den för större rubbningar, nedgår marinens stridsvärde.

Alltsedan försvarsrevisionens tillsättning har nybyggnadsverksamheten inom flottan starkt förminskats och vad avser större fartyg upphört. När därjämte den befintliga materielen, i synnerhet torpedfartygen, under världskriget varit utsatt för en abnorm förslitning, utan att kompensation därför genom en ökad nybyggnadsverksamhet erhållits, så är uppenbart, att sjökrigsmaterielens stridsvärde undergått en minskning, som ger anledning till allvarlig oro.

Även om man måste erkänna, att resultaten av den nu pågående försvarsrevisionens arbete måste avvaktas, innan definitiva åtgärder vidtagas för en planmässig rekonstruktion av vårt sjöförsvaret, så får man icke underlåta att vidtaga sådana åtgärder, som icke kunna anses föregripa denna utredning.

I fråga om torpedfartygens värde för vårt försvar har ingen meningskiljaktighet varit rådande mellan statsmakterna, något som också funnit uttryck i propositionen, då medel äskats för viss undervattensbåtmaterial. Kungl. Maj:t har däremot icke ansett sig böra göra framställning om anslag till 2 av marinförvaltningen begärda jagare.

I den nybyggnadsplan för flottan, som av 1914 års senare riksdag godkändes, beräknas 4 jagare tillkomma under den första nybyggnadsperioden. Riksdagen beviljade också de härför erforderliga medlen, ehuru dessa på grund av den allmänna prisstegringen ej befunnos tillräckliga, varför

endast 2 jagare kommo till utförande. Riksdagen har alltså givit på hand ytterligare tvenne.

Den typ, som marinförvaltningen föreslagit, är ingen ny typ utan endast en utveckling av den, som 1914 års riksdag godtagit. På densamma ha nämligen tillämpats de erfarenheter, som vunnits under världskriget. Det är av icke ringa betydelse för vårt försvar, att sådana fartyg snarast tillföras flottan, då liknande fartyg, kraftigare än dem, som förut finnas inom vår flotta av samma cert, redan äro införlivade med Östersjöstaternas flottor.

Värdet av en yrkesskicklig arbetarestam vid våra örlogsvarv får icke underskattas. Redan ha arbetare i stor omfattning måst avskedas på grund av arbetsbrist vid varven, och ytterligare avskedanden ha ställts i utsikt. Därest riksdagen ville besluta om anskaffning av de av marinförvaltningen föreslagna jagarna, skulle arbete kunna beredas åt en stor del av örlogsvarvens personal ävensom åt ett icke obetydligt antal arbetare vid enskilda verkstäder, där de i fartygen ingående maskinerna och inventarierna med mera kunna tillverkas. I de för verkstadsindustrien tryckta tider, som nu äro inne, synes ett sådant fartygsbygge kunna utgöra ett lämpligt nödhjälpsarbete. På grund härav hemställs,

att riksdagen ville för anskaffning av tvenne jagare bevilja ett reservationsanslag av 19 miljoner kronor och därav å extra stat för år 1922 anvisa ett belopp av 6 miljoner kronor.

Stockholm den 20 januari 1921.

Bj. Holmgren.

Edvard Lithander.

F. Block.

Alex. Thore.

G. A. Björkman.

Walter Kant.

J. Fjellman.

Adolf Wallerius.